

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 76. Ejusdem Regis responsum ad Bellarmini epistolam Blackwello scriptam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

hæc scripta quæ Jacobo Montacu-
tio Francofordiensibus literis, excusa
anno millesimo quingentesimo sexcen-
tesimo octogesimo nono prodire, ex
calamo & cerebro Jacobi Regis proflu-
xerint: Utut autem res se habuerit,
certum est, eadem a P. Andrea Eudæ-
mone - Joanne fuisse confutata, ac
Bellarminum anno Christi millesimo
sexcentesimo undecimo, edito parallelo
vindicatum: Insuper Jacobus Rex hisce
suis scriptis se plurimorum etiam Pro-
testantium censuris obnoxium reddidit,
his eidem nimiam erga Catholicos pro-
pensionem exprobrantibus, aliis ob im-
modicam scientiæ suæ ostentationem,
crebrosque prudentiæ, ac judicii lapsus
non sine veritatis dispendio eum car-
pentibus, quamplurimis denique vitio
vertentibus, quod laborem Regiæ di-
gnitati parum consentaneum assumpse-
rit, cum potius e Regia Majestate sit
edicta & decreta condere quam schola-
sticis quæstionibus scientiæ suæ expe-
rimentum facere.

§. LXXVI.

*Ejusdem Regis responsum ad Bellar-
mini epistolam Blackwello
scriptam.*

Non

Sæc. XVII.

A. C. 1607.

*Opera Regia
Jacob. I.
pag. 120.*

Non minus fuso calamo Jacobus Rex
refellere aggrediebatur Bellarmini
literas ad Blackwellum Archipresby-
terum datas. Præprimis igitur demon-
strare nititur, quod Bellarminus quæ-
stionem a præsentis negotio prorsus alienam
pertractarit, confundens juramentum
Primatus ab Henrico VIII. introdu-
ctum cum Juramento fidelitatis: hanc
in rem profert prioris Sacramenti verba
simulque quatuordecim propositiones ex
Bellarmini epistola extrahit, quas omnes
juramento fidelitatis contrarias esse
asserit. Postea juramentum a se indu-
ctum auctoritate Conciliorum vindicare
fatagit, nil tamen aliud comprobatur,
nisi quod gravissimis pœnis obnoxii sint,
qui conjuratione Sacramentum fidei suæ,
quod pro patriæ, gentis, vel Regiæ
salutis conservatione polliciti sunt, teme-
raverint, vel Regem necare, aut pote-
state Regni exuere, vel ejus Regnum
usurpare attentaverint. De hoc autem
Catholicorum nemo unquam dubitavit,
nec circa hoc difficultatis cardo verti-
tur. Porro in suo juramento nullum
fidei articulum definiri ait, præcipuum
vero negari dissimulat, nec id mirum,
quia ex suæ sectæ principiis *Primatus*
Divo Petro ejusque Vicariis abnegan-
dus erat. Acrius autem in Bellarmi-
num invehitur, eo quod hic affirmarit,
nun-

nunquam Romano Pontifici probatas Sæc. XVII.
 fuisse Principum cædes: oppositam ve- A. C. 1607.
 ro, ut evincat, plurima congerit exem-
 pla, quibus tamen unice evincitur, quod
 Pontifices tanquam Pastores errantium
 ovium scelera in fidei & Ecclesiæ detri-
 mentum, redundantia castigarint. Quo-
 niam vero Bellarminus Juliani Apostatæ
 adduxerat exemplum, quo is Catholi-
 cos eo redegerat, ut vel idololatriam
 vel læsæ Majestatis crimen admitterent,
 Jacobus Rex discrimen ostendit ex eo,
 quod Julianus fuerit apostata, ob solam
 fidem Christianis infestus, eorum inte-
 ritum sibi proposuerit, ad Idololatriam
 induxerit, dolisque eos nec opinantes
 irretire voluerit, Jacobus econtra sit
 Christianus, bonos cives duntaxat a
 perfidis proditoribus secernere, Chri-
 stianam Religionem in pacata Republica
 florentem conservare, seu subditos suos
 ad fidei & debiti obsequii professionem
 inducere intenderit, & contra hoc ju-
 ramentum, etsi perspicuum & minime
 obscurum sit, cuilibet tamen desuper
 suas dubitationes proponendi liberta-
 tem concesserit. Præterea indignatur
 Bellarmino, quod Blackwello Eleazari
 exemplum proposuerit, illud autem in-
 epte ab eo allatum asserit, eo quod Elea-
 zar a suilla abstinere potuerit, non
 item Blackwellus ab hoc juramento,
 quia

Sæc. XVII. quia nullibi in Sacris literis prohibitum,
 A. C. 1607. fidelitatem Regi debitam juramento firmare: Eodem modo dissolvere nititur D. Basilius exemplum, asserendo, quod a Valente Imperatore Sanctus hic Doctor ad Arianismum fuerit pellectus, Blackwello autem nihil in Religione immutandum fuerit, præterea Basilius Cæsari obtemperasset, nisi lex Divina obstitisset, fidelitatem econtrario Deus jubeat. Basilius denique magni fecerit amicitiam Principis cum pietate conjunctam: Blackwellus autem a Bellarmino jubeatur gratiam spernere, quam salva pietate posset amplecti. Postea alata SS. Petri & Marcellini exempla excutiens præfato suo discrimini rursus institit. Prolata autem Pontificum testimonia enervaturus ait, quod Bellarminus Pontificum Romanorum auctoritatem suis ipsorum decretis confirmarit. Omnes autem hæ Regis responsiones vitioso huic fundamento inniti videntur, quod ipsius juramentum, præter obedientiam civilem, non etiam includat Spiritualem atque Ecclesiasticam; attamen obedientia, *mere civilis* apta non est ad *dignoscendos Catholicos* a Protestantibus. Præterea ea, quæ ibidem de Sanderò dicta sunt, magis tamen observandum venit, quod Jacobus Morum & Roffensem ex Martyrum albo expuixerit,

xerit, affirmans, hunc ob politicam dun- Sæc. XVII.
 taxat causam, illum ob læsæ Majesta- A. C. 1607.
 tis crimen ab Henrico VIII. neci fuisse
 datos: cum autem negare haud posset,
 ambos ob defensum Pontificis Prima-
 tum, quem sibi Henricus adscriperat,
 mortem oppetiisse, hinc Primatum An-
 glorum Regum Sacri Codicis auctori-
 tati inniti asserens subjunxit: *illud per-
 suasissimum habeo ex Dei verbo, ad cujus a-
 mmissum gravia fidei dogmata exploranda
 sunt, Primatum Regium melius defendi posse
 & imposterum spero semper defensum iri,
 tanquam verum & proprium Christiani Re-
 gis in suis ditionibus officium, quam ille suas
 poterit Regum degradationes, & dejectiones,
 & ceteras adversus sacram Majesta-
 tem contumelias, & scabiosa dictoria, qui-
 bus tum priora illius scatent volumina, tum
 nuperi adversus Venetos libelli.*

Hanc in rem varia Sacræ Paginæ
 protulit testimonia, quæ hyperbolicis
 honoribus, quos Bellarminus summis
 Pontificibus passim in suis libris attri-
 buit, opponi ostendit. Tandem suam
 responsonem his verbis concludit: *A-
 pud bonos subditos contendo, ut maneat
 in veritate, nec transmarinis præstigiis pa-
 tiantur se ab officio & nascendi jure mihi
 debita obedientia abduci, denique ceteros ob-
 testor, in quorum manus hæc nostra ve-
 nient, ut positis tantisper affectibus candide
 judi-*

Sæc. XVII. *judicent de nuda & infucata rerum veritate,*
 A. C. 1607. *quo calumniarum atræ nebulæ, quibus in-*
justissime premor, tandem evanescant, con-
stetque omnibus unicam illam mihi & scri-
ptionis & editionis causam extitisse.

§. LXXVII.

Donawerthensium Lutheranorum per-
vicacia contra Cæsaris mandata.

Merc. Gallo-
belg. l. 30.
tom. 8.
Annal. Boic.
Adlzreit.
p. 3. l. 2.

Ineunte hoc anno Donawerthani Pro-
 testantes ob iterato violatam Reli-
 gionis pacem a Cæsare comparere iusti
 respondere præsumebant, quod Cæsa-
 reum hoc decretum *per subreptionem* fuis-
 set impetratum, nuperi autem tumultus
 causa non penes Magistratum, sed
 populum, qui frænari haud potuisset,
 relideret: hoc responsum die vigesima
 Januarii Augustano Episcopo commu-
 nicarunt. Non latuit Cæsarem frivole
 hujus excusationis falsitas, nihilomi-
 nus, ut tumultuantis populi audaciam,
 quam uti causabantur, Magistratus im-
 potentia coerceri non valuit, potentiori
 auctoritate reprimeret, & Catholicos
 ab injuria & violentiis tueretur, die
 decima sexta Martii indicta proscrip-
 tionis poena civibus rursus præcepit, ne
 Catholicos in piis consuetisque Reli-
 gionis suæ exercitiis, præsertim proxi-
 ma supplicatione ullo pacto turbare au-
 derent: